

РЕШЕНИЕ

№ 2629

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **834** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, срещу решение № 5461 от 27.11.2023 г., постановено по НАХД № 7033/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101-ви състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА22-РД11-438 от 09.05.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност”, с което на С. Б. К., на основание чл.22, ал. 5 и ал. 6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) във вр. с чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 178е от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лева за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В касационната жалба се твърди, че постановеното решение на СРС е в противоречие със събраните по делото доказателства. Конкретно сочи, че тротоарът е предназначен само за движение на

пешеходци, а не за паркиране и престой на автомобили. Моли решението на районния съд да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Ответникът, С. Б. К., в писмени отговор оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

Административното наказание на настоящия ответник по касация е наложено за това, че на 07.04.2022 г., около 10.42 часа в [населено място], [улица]срещу № 18 е паркирала собствения си лек автомобил „Рено М.“, бежов на цвят, с рег. [рег.номер на МПС] , върху тротоар. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 120435/07.04.2022г., в който е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДвП. В акта е отразено, че същият е съставен на основание чл.40, ал.4 от ЗАНН, въз основа на докладна записка на инспектор Н. М.. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС НП № СОА 22 - РД11-438 от 09.05.2022 г. на заместник-кмета на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност”.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуване на административно - наказателното производство, представляващи самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Приел е, че в НП и АУАН липсва пълно, точно и ясно описание от фактическа страна на нарушението, като не се съдържат всички изискуеми елементи от обективната страна на административното нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП, обуславящи неговата съставомерност, което обстоятелство съществено накърнява правото на нарушителя да разбере фактическите рамки на административнонаказателното обвинение.

Като е анализирал съдържанието на нарушената разпоредба на чл. 94, ал.3 ЗДвП, районният съд е заключил, че само по себе си посочването, че жалбоподателят е паркирал на тротоар не води до извод за извършване на нарушение, ако не са налице и останалите съставомерни признаци от обективна страна.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които го опорочават.

Съгласно чл. 42, т. 4 ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било

извършено. Това изискване следва да се преценява с оглед на това дали в АУАН са изложени фактически твърдения за всички осъществени елементи от състава на административната норма, която според съставилия акта е нарушена от санкционираното лице.

В чл.94 , ал.3 от ЗДвП е предвидено, че за престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

Действително нито в АУАН, нито в НП е посочено, дали мястото, на което е бил паркиран процесният автомобил попада в разрешените или не за това места. Неяснотата в административното обвинение нарушава изцяло правото на защита на наказаното лице и препятства съда да извърши проверка относно осъществяването на нарушението от фактическа страна.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат, тъй като макар да е заявена претенция от ответника по касация, не са представени доказателства за сторени разноски.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5461 от 27.11.2023 г., постановено по НАХД № 7033/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: